

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma
Odjeljenje za licenciranje, registar i drugostepeni postupak
Broj: UP II 14-042/23-32/3
Podgorica, 21.04.2023.godine

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma rješavajući po žalbi izjavljenoj od Marković Dragana iz Podgorice, protiv rješenja urbanističko-građevinskog inspektora Ministarstva ekologije, prostornog planiranja i urbanizma, broj: UPI 12-395/4 od 12.01.2023.godine, na osnovu člana 199 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata ("Službeni list Crne Gore", br. 64/17, 44/18, 63/18, 11/19, 82/20 i 4/23) i čl.18, 46 stav 1, 126 stav 4 i 128 Zakona o upravnom postupku ("Službeni list Crne Gore", br. 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17) i člana 12 Uredbe o organizaciji i načinu rada državne uprave ("Službeni list Crne Gore", br. 049/22, 052/22, 56/22, 82/22, 110/22 i 139/22), donosi

RJEŠENJE

Žalba se odbija.

Obrazloženje

Ožalbenim rješenjem stavom I, naređuje se žalitelju rušenje stambenog objekta- objekat u izgradnji nivo prizemlje i sprat sa AB pločom nad spratom, u sonovi dimenzija cca 110x9m, koji se nalazi na kat.parcelama br.456/2, 456/3 i 456/4, KO Tološi, u opštini Podgorica, jer se objekat gradi i pored izrečene mjere zabrane građenja – rješenje br.UPI 12-395/1 od 12.11.2021.godine a bez podnešene prijave građenja i/ili dokumentacije iz člana 91 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata.

Na navedeno rješenje žalitelj je ovom ministarstvu, neposredno izjavio žalbu (06.02.2023.godine), iz svih zakonom propisanih razloga. U žalbi u bitnom navodi da mu nije omogućeno da učestvuje u postupku i da se prije donošenja rješenja izjasni na činjenice i okolnosti u ovoj upravnoj stvari. Ukazuje, da je pisanim aktom od 28.11.2022.godine, tražio da mu se shodno članu 111 Zakona o upravnom postupku, omogući uvid u spise predmeta i odredi mjesto i vrijeme kada to može učiniti i istim aktom je naveo da se ne može izjašnjavati na zapsinik od 31.10.2022.godien, jer je isti nečitak i pisan je ručno. Ističe, da mu nije omogućeno da se izajsnji o rezultatima ispitnog postupka i time je povrijeđena odredba člana 11 i 14 Zakona o upravnom postupku. Navodi, da je podnio zahtjev za legalizaciju nadležnom organu, te da je predmetni objekat upisan u katastar na osnovu predloga DUP-a „Tološi 2“, čije usvajanje se čeka 10 godina.

Predlaže, da drugostepeni organ, uvaži žalbu žalitelja, pobijano rješenje poništi i predmet vrati prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje.

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma, razmotrilo je ožalbeno rješenje, žalbu i spise predmeta, pa je odlučilo kao u dispozitivu rješenja, a ovo iz sljedećih razloga:

Odredbom člana 91 st. 1 i 2 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata ("Službeni list Crne Gore", br. 64/17, 44/18, 63/18, 11/19 i 82/20), propisano je da investitor gradi objekat na osnovu prijave građenja i dokumentacije propisane ovim zakonom. Investitor je lice koje podnosi prijavu i dokumentaciju za građenje odnosno postavljanje objekta, propisanu ovim zakonom. Članom 92 stav 1 ovog zakona propisano je da prijavu građenja i dokumentaciju iz člana 91 ovog zakona, investitor je dužan da podnese nadležnom inspekcijskom organu, u roku od 15 dana prije početka građenja.

Zakonom o planiranju prostora i izgradnji objekata ("Službeni list Crne Gore", br. 64/17, 44/18, 63/18, 11/19, 82/20), propisano je da kada u postupku inspekcijskog nadzora, ocijeni da je povrijeđen zakon ili drugi propis, urbanističko građevinski inspektor dužan je da zabrani

građenje objekta ako se objekat gradi bez prijave građenja i/ili dokumentacije iz člana ovog zakona (član 201 stav tačka 1), kao i da naredi rušenje objekta i/ili vraćanje prostora u prvobitno stanje ako se objekat gradi odnosno ako je izgrađen i pored zabrane građenja objekta (član 201 stav 1 tačka 11).

Iz spisa predmeta proizilazi da je rješenjem urbanističko građevinskog inspektora, broj UPI 12-395/1 od 12.11.2022.godine, žalitelju zabranjeno, građenje objekta u izgradnji nivo prizemlje sa izvedenim elementima konstrukcije sprata nad pločom prizemlja u osnovi, dimenzija cca 18x9m i ploče nad prizemljem cca 10x9m, na kat.parc.br.456/2, 456/3 i 456/4 u roku od odmah, KO Tološi, opština Podgorica, jer se objekat gradi bez prijave i/ili iz člana 91 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata.

Kontrolnim inspekcijskim pregledom zapisnik br.121-1-PG-747/1 od 31.10.2022.godine, konstatovano je da je subjekat nadzora, nastavio sa izvođenjem radova na predmetnom objektu na način da je izveo armirano betonsku ploču nad spratom predmetnog objekta, ka oi zidarske radove – blok ispune na fasadnim zidovima nivoa prizemlja, bez prijave građenja i/ili dokumentacije iz člana 91 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata.

Polazeći od činjenica, utvrđenih inspekcijskim nadzorom, primjenom odredbi člana 200 stav 1 tačka 1 i 201 stav 1 tačka 11 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, urbanističko građevinski inspektor je, rješenjem broj UPI 12-395/4 od 12.01.2023.godine, žalitelju naredio rušenje objekta - objekat u izgradnji nivo prizemlje i sprat sa AB pločom nad spratom, u osnovi dimenzija cca 110x9m, koji se nalazi na kat.parcelama br.456/2, 456/3 i 456/4, KO Tološi, u opštini Podgorica, jer se objekat gradi i pored izrečene mjere zabrane građenja – rješenje br.UPI 12-395/1 od 12.11.2021.godine a bez podnešene prijave građenja i/ili dokumentacije iz člana 91 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata.

U ovoj upravnoj stvari je nesporno da je žalitelj izvodio radove na izgradnji objekta na katastarskim parcelama br.456/2, 456/3 i 456/4 KO Tološi, opština Podgorica, bez prijave građenja, odnosno bez zakonom propisane dokumentacije, i da su na ovom objektu, nastavljeni građevinski radovi, konstatovani zapisnikom o inspekcijskom pregledu od 31.10.2022.godine, iako je na istom objektu, rješenjem urbanističko građevinskog inspektora, br.UPI 12-395/1 od 12.11.2021.godine, žalitelju zabranjeno svako dalje izvođenje građevinskih radova, na predmetnom objektu. Po nalaženju ovog ministarstva, postupajući inspektor se kretao u okviru zakonskih ovlašćenja, kada je žalitelju naredio rušenje izvedenih radova na izgradnji predmetnog objekta, pri čemu je postupak inspekcijskog nadzora zakonito sproveden, zbog čega nije bilo mjesta poništaju osporenog rješenja. Naime, zakonom je propisano da je urbanističko – građevinski inspektor ovlašćen da naredi rušenje objekta, odnosno vraćanje prostora u prvobitno stanje, ako se objekat gradi, odnosno ako je izgrađen i pored zabrane građenja objekta. U konkretnom slučaju žalitelj je, nesporno, nastavio sa izvođenjem radova na objektu i pored izrečene mjere zabrane građenja, zbog čega je nadležni organ bio ovlašćen i dužan da mu izrekne mjeru rušenja objekta. Pritom, ovo ministarstvo je cijeneći cjelishodnost izrečene mjere, našlo da je ova mjera srazmjerna učinjenim nepravilnostima, jer je očigledno da se blažim mjerama (zabrana gradnje), nije mogla obezbijediti svrha i cilj zabrane građenja, suprotno imperativnim zakonskim odredbama. Odlučujući na navedeni način prvostepeni organ je postupio i u skladu sa članom 16 stav 1 tačka 3 Zakona o inspekcijskom nadzoru, kojim je propisano da kada se u postupku inspekcijskog nadzora utvrdi da je povrijeđen zakon ili drugi propis ili da se ne poštuju propisani standardi ili normativi, inspektor je obavezan da preduzme upravne mjere i radnje utvrđene posebnim propisom kojim je uređena oblast u kojoj se vrši inspekcijski nadzor, a naročito da naredi rušenje, uklanjanje bespravno započetog ili podignutog objekta i uklanjanje stvari sa određenog prostora i člana 201 tačka 1 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata.

Cijenjeći navode žalbe, ovo ministarstvo je ocijenilo da navod žalitelja da mu nije omogućeno da učestvuje u postupku i da se prije donošenja rješenja izjasni na činjenice i okolnosti u ovoj upravnoj stvari, da je pisanim aktom od 28.11.2022.godine, tražio da mu se shodno članu 111 Zakona o upravnom postupku, omogući uvid u spise predmeta i odredi mjesto i vrijeme kada to može učiniti i istim aktom je naveo da se ne može izjašnjavati na

zapisnik od 31.10.2022.godien, jer je isti nečitak i pisan je ručno, nije osnovan. Ovo kod stanja u spisima predmeta iz kojih proizilazi da je žalitelj kao subjekat nadzora, izjasnio na činjenice i okolnosti, konstatovane zapisnikom br.121-1-PG-747/1 od 31.10.2022.godine, aktom br.12-395/3 od 01.12.2022.godine, nije sporio konstatovane činjenice i isti je svojeručno potpisao, pritom navodeći da je vlasnik predmetnog objekta u izgradnjisaglasno ranijem DUP-u „Tološi 2“ i u skladu sa nacrtom DUP-a „Tološi 2“. Takvim postupanjem ovlaštenog inspektora i po ocjeni ovog ministarstva, omogućeno je žalitelju da učestvuje u postupku a time da štiti sva svoja prava i pravne interese, što u ovom dijelu ukazuje na osnov zaključka da je postupak inspekcijskog nadzora sproveden sa pravilima procedure iz člana 22 stav 1 Zakona o inspekcijskom nadzoru, kojim je propisano je da subjekat nadzora ima pravo dati izjavu na zapisnik i primjedbe na zakonitost postupka nadzora, ponašanje inspektora ili tačnost utvrđenog činjeničnog stanja a o vršenju inspekcijskog pregleda u smislu člana 34 stav 3 Zakona, uručuje ili dostavlja subjektu nadzora. Prvostepeni organ je postupio na način predviđen i članma 111 Zakona o upravnom postupku, jer kod navedenog stanja stvari, po nalaženju ovog ministarstva, žalitelju je omogućeno da učestvuje u upravnom postupku radi utvrđivanja činjenica i okolnosti koje su od značaja za donošenje upravnog akta. Pored navedenog, ovo ministarstvo, upućuje i na odredbe čl.16 i 68 Zakona o upravnom postupku, koje tretiraju oblast razgledanja spisa i obavještanja o toku upravnog postupka.

Činjenica da je žalitelj pokrenuo postupak legalizacije o čemu u spisima predmeta ima dokaza – zahtjev br.UPI 08-333/23-53 od 03.02.2023.godine, nije mogla biti od uticaja na odlučivanje postupajućeg inspektora, uzevši u obzir konkretne okolnosti predmetne upravne stvari. Iako Zakon o planiranju prostora i izgradnji objekata, predviđa mogućnost legalizacije objekata koji su izgrađeni suprotno propisima, na predmetnim objektima ne mogu se primijeniti odredbe o legalizaciji, što znači da isti podliježe svim zakonom propisanim mjerama i radnjama koje su predviđene za slučaj bespravne gradnje. Žalitelj je izvodio radove na izgradnji objekata u vrijeme važenja Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, što znači da se na predmetnim objektima ne odnose zakonske odredbe o legalizaciji, koje se odnose na objekte čija je gradnja završena, dakle na izgrađene objekte. Ovo pitanje je neposredno uređeno odredbom člana 152 stav 1 Zakona, kojim je propisano da se bespravnim objektom smatra zgrada koja je izgrađena suprotno propisima kojima je u vrijeme izgradnje bila utvrđena obaveza pribavljanja građevinske dozvole. Kako je obaveza pribavljanja građevinske dozvole zamijenjena institutom prijave građenja, jasno je da se legalizacija odnosi samo na objekte koji su izgrađeni prije stupanja na snagu aktuelnog propisa. U prilog navedenom je i činjenica da se postupak legalizacije void kod drugih nadležnih organa i predstavlja odvojen postupak od postupka inspekcijskog nadzora (Presuda Upravnog suda Crne Gore, U.br.6241/19 od 05.11.2021.godine). Takođe se ne mogu uređivati odnosi s pozivom na buduću neizvjesnu okolnost kao što je legalizacija objekta. Prema tome u konkretnom slučaju a kako se to neosnovano navodi zahtjevom se nijesu mogle primijeniti odredbe o legalizaciji bespravnih objekata, jer predmetni objekat nije bio izgrađen a kako je to predviđeno članom 152 stav 1 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata. Ostali navodi iz žalbe, nijesu uticali uticali na drugačiju odluku u ovoj upravnoj stvari.

Sledstveno izloženom, odlučeno je kao u dispozitivu rješenja – čl. 126 stav 4 Zakona o upravnom postupku.

UPUSTVO O PRAVNOM SREDSTVU: Protiv ovog rješenja, može se izjaviti tužba Upravnom sudu Crne Gore u roku od 20 dana od dana njegovog prijema.

